

Pamatlietas puses

Kriminālvajāšanā esošā persona: BY

Piedaloties: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai principi, kuri konstatēti Tiesas 2016. gada 6. septembra spriedumā lietā *Petruhhin* (C-182/15) ⁽¹⁾ par LESD 18. un 21. panta piemērošanu gadījumos, kad ir saņemts trešās valsts izdošanas lūgums attiecībā uz Savienības pilsoni, ir piemērojami arī gadījumos, ja šī kriminālvajāšanā esošā persona uz dzīvi dalībvalstī, kurai lūdz izdošanu, ir pārcēlusies laikā, kad tā vēl nebija Savienības pilsonē?
- 2) Vai, pamatojoties uz Tiesas 2016. gada 6. septembra spriedumu lietā *Petruhhin* (C-182/15), dalībvalstij, kurai lūdz izdošanu un kura ir personas mītnes zeme, ir pienākums prasīt trešajai valstij, kas ir lūgusi izdošanu, pārsūtīt izdodamās personas pārņemšanas lietas materiālus pārbaudes veikšanai?
- 3) Vai, pamatojoties uz Tiesas 2016. gada 6. septembra spriedumu lietā *Petruhhin* (C-182/15), dalībvalstij, kurai trešā valsts ir lūgusi izdot Savienības pilsoni, ir pienākums atteikties izdošanu un pašai pārņemt kriminālvajāšanu, ja šai dalībvalstij saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem tas ir iespējams?

⁽¹⁾ EU:C:2016:630.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 24. maijā iesniedza Hof van Cassatie (Beļģija) — Vos Aannemingen BVBA/Belgische Staat

(Lieta C-405/19)

(2019/C 288/32)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van Cassatie

Pamatlietas puses

Prasītāja: Vos Aannemingen BVBA

Atbildētāja: Belgische Staat

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 77/388/EEK ⁽¹⁾ 17. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka apstākļi, ka izmaksas sniedz labumu trešajai personai, kā tas ir šajā gadījumā, kad attīstītājs, pārdodot dzīvokļus, sedz reklāmas un administratīvās izmaksas, kā arī starpniecības maksas, kas sniedz labumu arī zemes īpašniekiem, pieļauj to, ka uz izmaksām attiecināto PVN var pilnībā atskaitīt, ja tiek konstatēts, ka pastāv tieša un tūlītēja saikne starp nodokļa maksātāja izmaksām un saimniecisko darbību un labums trešajai personai attiecībā pret nodokļa maksātāja uzņēmuma vajadzībām ir sekundārs?

- 2) Vai šo principu piemēro arī tad, ja tās nav vispārējās izmaksas, bet gan izmaksas, kas ir attiecināmas uz ļoti konkrētiem vēlāk veiktiem darījumiem, kuriem piemēro PVN vai kuriem nepiemēro PVN, kā šajā gadījumā, no vienas puses, uz dzīvokļu, un, no otras puses, uz zemes pārdošanu?
- 3) Vai apstākļi, ka nodokļa maksātājam ir iespēja/tiesības daļu no izmaksām pieprasīt segt trešajai personai, kas [no tām] gūst labumu, taču tas to nedara, ietekmē jautājumu par PVN, kas piemērojams šīm izmaksām, atskaitāmību?

(¹) Padomes Sestā direktīva (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV 1977, L 145, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 24. maijā iesniedza Raad van State (Beļģija) — Katoen
Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV/Belgische Staat**

(Lieta C-407/19)

(2019/C 288/33)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Pamatlietas puses

Prasītājas: Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV

Atbildētāja: Belgische Staat

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 49., 56., 45., 34., 35., 101. vai 102. pants, attiecīgā gadījumā lasot tos kopā ar LESD 106. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds tiesiskais regulējums kā Karaļa 2004. gada 5. jūlija Dekrēta "par ostas strādnieku atzīšanu ostu teritorijās, uz kurām attiecas 1972. gada 8. jūnija Likums par darbu ostās", 1. pants, lasot to kopā ar šā dekrēta 2. pantu, proti, tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru ostas strādnieki minētā dekrēta 1. panta 1. punkta 1) apakšpunkta izpratnē saistībā ar viņu atzīšanu, ko veic no attiecīgajā apvienotajā apakškomitejā pārstāvēto darba devēju organizāciju, no vienas puses, un tajā pārstāvēto darbaņēmēju organizāciju, no otras puses, ieceltiem locekļiem izveidota apvienotā administratīvā komisija, tiek vai netiek iekļauti ostas strādnieku rezervē, ņemot vērā arī pieprasījumu pēc darbaspēka, ja vienlaikus tiek ņemts vērā, ka šai administratīvajai komisijai nav paredzēts nekāds lēmumu pieņemšanas termiņš un tās atzīšanas lēmumus var pārsūdzēt tikai tiesā?
- 2) Vai LESD 49., 56., 45., 34., 35., 101. vai 102. pants, attiecīgā gadījumā lasot tos kopā ar LESD 106. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds tiesiskais regulējums, kas ieviests ar Karaļa 2004. gada 5. jūlija Dekrēta 4. panta 1. punkta 2), 3), 6) un 8) apakšpunktu apstrīdētā Karaļa 2016. gada 10. jūlija Dekrēta 4. panta 2., 3., 4. un attiecīgi 6. punkta redakcijā, proti, tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru par ostas strādnieku var atzīt tikai ar nosacījumu, ja darbaņēmēju a) par piemērotu atzīst ārējs profilakses un arodveselības dienests, kura biedre ir saskaņā ar 1972. gada 8. jūnija Likuma "par darbu ostās" 3.bis pantu par pilnvaroto personu iecelta darba devēju organizācija, b) darbaņēmējs ir izturējis psihotehniskos testus, ko veikusi atzītas darba devēju organizācijas saskaņā ar to pašu 1972. gada 8. jūnija Likuma 3.bis pantu šim nolūkam par pilnvaroto personu norikota struktūra, c) darbaņēmējs trīs nedēļas ir apmeklējis sagatavošanās kursus par darba drošību un profesionālās kompetences iegūšanu un ir nokārtojis gala eksāmenu, kā arī d) darbaņēmējam jau ir darba līgums, bet šis